

BLADSØKER`N

Medlemsblad for TRIUMPH OWNERS MC CLUB - NORWAY

№ 2 - 2015

Innhold

Bladsøker'n No2 – 2015

www.tomcc-n.com

2	Innhold
3	FORMANN
4	VALDRESFLØYA juni 2015
8	BRITANNIARALLY 2015
12	LESERNES EGNE BILDER
16	TRIUMPH NYTT
18	BRITISH BIKE MEET MOSTEN
24	SOMMERTUR
28	KALA RACEWAY
30	MER SEXY ENN FOR 40 ÅR SIDEN
36	BRITANNIARALLY DANMARK 2015
39	BETTIE
40	ÅRSMELDING
41	ÅRSMØTE - INNKALLING
43	Klubbeffekter - NYHETER

Stiftet	1986
Adresse	TOMMC-N v/Jens Hovind Hovindvegen 9 2067 Jessheim
E-post	<i>styret@tomcc-n.com</i>
Kontonr.	0530 229 9279
Formann	Jens Hovind Tlf. 902 02 040 <i>stjehovi@gmail.com</i>
Nestformann/ Sekretær	Kristin Rognstad Tlf. 91709833 <i>krrog@online.no</i>
Kasserer	Jan O. Johansen Tlf. 913 65 682 <i>janoj@online.no</i>
Styremedlem	Mari Hagen Tlf. 938 70 810 <i>aaslhage@online.no</i>
Styremedlem	Morten Lund Tlf. 916 25 262 <i>morten.lund@felleskjopet.no</i>
WATOC	Trond Kåre Kristoffersen Tlf. 980 77 221 <i>trond-kkr@online.no</i>
Treff-profilering	Glenn Cae Tlf. 970 27 880 <i>cae@online.no</i>

**Bladsøker'n utgis 2 ganger i året av
The Triumph Owners Motor Cycle Club – Norway**

**Redaktør/
Redaksjon** Jens Hovind, *stjehovi@gmail.com*
Anne-Lena Ekström

Form Anne-Lena Ekström
annelena@artleap.no

Webmaster Anne-Lena Ekström
Tlf. 95119355
annelena@artleap.no

Forsidefoto Kjetil Eide Andersen
Trykkeri Interface Media

Annonsepriser Helside s/hv kr 400,-
Halvside s/hv kr 200,-
Nest siste side farger kr 600,-

Vær hilset kjære Triumph entusiaster.

Høstmørket har kommet utenfor vinduet, men fremdeles er det flotte dager med sol og fin temperatur på dagtid, så det er ingen grunn til å trille Triumph`n innerst i garasjen ennå.

Benytt helgene til en høst tur og kanskje er det kjøre vær fremdeles når årsmøte arrangeres 31 Oktober på Farnen til Bjørn og Randi ovenfor Follebu i Gausdal. **Innkalling til årsmøte er trykket inne i bladet** du nå holder i hånden, og der står det også vei beskrivelse og telefonnummer.

Etter møtet blir det servering av mat og drikke og for de som ønsker det er det også overnatting. Alle verv som er på valg er klargjort så det er ingen fare for å bli meldt inn i styret for de som er redd for det 😊

For min del har det blitt bra med kjøring i sommer, flere av turene kan du lese om i dette bladet og andre er det bare jeg som vet om. En flott tur jeg var alene om var å bestige Tron fjellet (1666 moh) i Østerdalen på Mc i midten av juli. Fra Alvdal går det vei til toppen av Tron og den siste biten opp mot toppen er ganske spektakulær. Ekstra denne gangen var at det var ekstremt sen snøsmelting i år, så den siste delen av veien var ikke åpnet for sommeren ennå, men 2 hjul og offroad dekk tar seg frem, og selv om jeg måtte gi opp like før toppen var det en artig opplevelse.

Fra neste år satser vi på å få et eksternt firma til å stå for utsendelse av medlem kontingent. Virker som mange glemmer å betale når innbetaling giro er en del i Bladsøker`n. Når denne kommer separat i posten og på et tideligere tidspunkt på året, er det forhåpen-

tlig lettere å huske på å betale. Ellers får vi nye medlemmer jevnt og trutt og det er mange år siden klubben hadde en slik pågang.

2016 blir et jubilé år for klubben da det er 30 år siden den ble dannet. Vi satser på å heve lista noen hakk til neste år Britannia, så legg dette inn i almanakken alt nå så det ikke blir dobbelt boking.

Da er det bare å ønske en videre fin høst! Når kulda kryper rundt utsiden av husveggene er det bare å fyre opp i garasjer og verksteder - for å få klart prosjektet som skulle vært ferdig i fjor vår.

In Triumph We trust
Jens Hovind
Formann

A black circular logo with the text "IN TRIUMPH WE TRUST" in white, bold, uppercase letters.

IN
TRIUMPH
WE TRUST

JUNI 2015

VALDRESFLØYA

Tekst: Jens

Da jeg en gang i på slutten av 80 tallet kjørte Valdresfløya og diverse andre fjelloverganger på vestlandet på vei til treff i Isfjorden på en stivramma 1956 Harley, var det sen snøsmelting, masse snø langs veiene på fjellet og rock`roll om kvelden. Vi var 8 gutter på "Born to be wild" tur som tok dagen som den kom og nøt livet og naturen. Uten sammenligning så tok vi i år en "light" utgave av denne turen.

Alderen på deltagerne var nesten doblet siden sist, stivramme og Panhead motor var byttet ut til praktiske Triumph Tiger med behagelige fjæringer og masse av motorkraft. Rocke`n roll så vi ikke noe til, men naturen, været og kjøregleden var den samme.

3 stk Tigere tok av fra Sand over Hadeland åsen, videre langs Randsfjoren mot Fagernes. Været var strålende og med kun et lite stopp for bensin fylling og is, tok det ikke lang tid før vi passerer gjennom Fagernes og styrer forhjulet mot Valdresfløya. På Beitostølen har Norsk Vinmomopol strategisk nok plassert et utsalg, og det ble et lite besøk der. Resten av mat og drikke skulle vi kjøpe på Venabygd fjellet, for der var Kiwi`n alltid åpen, var det noe som påsto! Jeg hadde også kommet over et fancy kamera som ble montert på Tiger`n og som skulle dokumentere turen over fløya. Som kjent er ikke jeg den som er mest opphengt i nye tekniske duppeditter og når vi skulle se igjennom filmen om kvelden var det litt filming mens jeg monterte og litt etter turen var over. Vel, den beste opplevelsen er i nuet og den ble forstyrret av hele tiden fikle med kamera, så det ble med den gangen.

Fra Beitostølen begynner det å stige opp mot Båtskaret før det bærer utover ned mot Flotte Bygdin Fjellhotell.

Herfra starter selve fløya og det begynte det å bli høye brøytekanter langs veien. På tørr fin asfalt og med sola i senit har vi godt driv opp mot fløyas høyeste punkt og Valdresfløya Vandrerhjem som ligger på 1389 Moh. Her er det 2 meter brøytekanter og det blir en stopp for noen skrytebilder. Her er det andre motorsyklister, biler med nedslått tøy tak masse folk med ski på beina og stengte dører så karbonadene fikk vente til senere.

Opplevelsen når vi kjører videre er spesiell. Å kjøre med 2-3 meter snø på hver side av veien, blå himmel og sol, flott vei og god tid, er ikke dagelig kost. Nedover mot Gjende, Hindseter og Ridder spranget forsvinner snøen og det går over i skogs terreng før vi etter hvert kommer til Ransverk hvor vi endelig kan få i oss de tideligere nevnte karbonadene.

Herfra blir det en transport etappe ned til Gudbrandsdalen og videre opp til Dombås hvor vi tar neste stopp. Her dukker det opp en Polakk som prata "høl i hue" på oss, så vi gnagde i oss isen og sa høflig takk for oss for å slippe unna. Nå er det Dovrefjell som ligger fremfor oss med Vålasjøen og Dovre gubbens hall før vi tar til venstre på Hjerkin nedover mot Follidal. På Hjerkin har Staten ryddet opp etter seg på det gamle øvings feltet til forsvarret og nå er det et flott turområdet med utsiktspunkt og informasjon langs stien opp dit. Er du heldig så kan du også se moskus i dette området.

Veien nedover mot Follidal er som skapt for motorsykkel kjøring med lange fine

svinger og lite trafikk. Vaieren er sånn passe stram og de 30 km går unna på kort tid. Hadde vi hatt bedre tid skulle vi tatt av i Folldal og opp på fjellet hvor det går en parallell vei gjennom Einunndalen nedovermot Alvdal. Einunndalen er Norges lengste setervei på 55 km med masse flott natur, fiske og tur muligheter. Veidekket er grus, så det er en fordel med dekk som takler dette. Vi skal ikke dit denne gangen, men tar vi av riksvei 29 og over på 27 som etter hvert skal ta oss opp på neste fjellovergang, Venabygd fjellet. Før oppstigning stopper vi i Enden og strekker ben og såre rygger, det merkes etter en dag i salen. Da vi kommer til den alltid åpne Kiwi på Venabygd fjellet viser det seg at den ikke alltid er åpen. Og uten mat og drikke duger ingen av oss, så vi må stupe ned i Gudbrandsdalen til Ringebu igjen for å handle. Her er det masse mat, men det begynner å gå opp for oss at vi befinner oss i et land med meget spesielle regler for salg av de skumle gjærede vannet som kalles ØL.

Jeg gjorde så godt det var mulig for å overtale damen i kassa å selge oss noen øl, og til slutt sto vi der med en 6 pack med 1/2 l alkoholfri Claustaler!! Hurra...

Opp på fjellet igjen, fant vi hytta og fyrte opp grillen med pølser og hamburger og koste oss utover kvelden med Claustaler fra Ringebu og Whiskey fra stoppet på Beitostølen. I løpet av kvelden oppsto det kontakt med en MC gjeng som satt i Flom som testet øl fra det lokale bryggeriet Ægir og i denne gjengen var Petter Hexeberg og Per Einar Dahle, begge medlemmer i TOMCC-N. Etter noen skål i Ægir og Claustaler ble vi enige om å møtes i Lillehammer dagen etter for et besøk hos en bekjent til Petter'n som hadde mye moro i garasjen.

Som sagt så gjort, vi kom oss ned fra fjellet etter å ha gjort klart kjøkkenet på hytta for nylig innkjøpt hvitvare, og mens Ole og Ståle reiste videre mot Hamar hvor Per Egil hadde noen sidevesker som passet på Tiger'n til Ståle, ble jeg igjen på Lillehammer.

Gjengen som kom fra Vestlandet hadde kjørt langt og høyt i løpet av helga, og Valdresfløyas snøkanter ble små i forhold til noen av fjellovergengene gutta hadde passert.

Vi fant etter hvert frem til adressen til Kjetil og Eva og fikk en Guided tour gjennom garasjer og kjeller før det ble servert deilige snitter og varm kaffe. Garsjen inneholdt Bla, Norton, BMW, Tempo og en Bel Air og i kjelleren var det verksted og masse prosjekter som står for tur.

Dagen begynte å ebbe ut og jeg tok farvel med gutta på Mjøsbrua for raskeste vei hjem.

Satte ny rekord tidsmessig på strekningen og var akkurat hjemme så jeg rakk på nattskift.

Neste år blir det lengre vest og flere og høyere fjelloverganger.

...In Triumph We Trust....

JesheimJens

BRITANNIARALLY

2015

Tekst: Morten og Jan O.

Enkelte helger er viktigere enn andre. En av disse er når Britannia-rally arrangeres. Årets store begivenhet var lagt til Farmers Mc`treffplass i Øyer nord for Lillehammer. Det er en trivelig treffplass med alt lagt til rette for å arrangere treff.

Torsdag ettermiddag møttes en gjeng for å få på plass de siste brikkene, bla. ei innleid campingvogn for å huse 2 eldre ektepar som er glad i ei god seng og tak over hodet. Vi ble vekket natt til fredag av noe engelsk bråk.

Da morgenen kom med sol og blå himmel, viste det seg at det var 2 svenske karer som hadde kommet.

Det er mye som er fint med ei slik helg. Tenk å sitte port vakt- med ett glass portvin og høre lyden og kjenne luften av engelske varmkjørte jern. Velkommen og takk for sist!

De fleste kommer på fredag og mange tar i skikkelig på fredagsfesten så fellesturen på lørdag formiddag må tas et annet år. I år hadde Tom Dulin ordnet med omvisning på

Norsk Veimuseum, de hadde en utstilling om norsk racing som forøvrig Dulin hadde utlånt noe gromt han hadde på lager.
Mange fine tilbakemeldinger derfra.

På lørdag ettermiddag ble det servert grillmat, en deilig, marinert kjøttbeta med tilbehør. Godt var det!

Men det er ikke bare eting og drikking vi driver med når vi anglofile treffes. Vi må leke litt også. I år var det blitt laget 2 par ski med plass til 4 stk. Det ble arrangert landskamp i langskigåing mellom Sverige og Norge Her var det Svenske laget overlegne, de løp til og med fra dopingkontrollen.

Men det skal også nevnes at det norske laget veltet i en sving med påfølgende skader og nedsatt mobilitet den kvelden og neste dag. Nytt av året var at en damejury hadde kåret treffets fineste sykkel. Valget falt på Frodes fine Triumph.

Litt senere kom levende musikk på sena og da ble det liv i mange stive kroppar på grusplassen foran sena, det ble vist danseferdigheter av høy klasse, spesielt Tom Dulins engelske vals slo godt an.

Men søndag morgen kommer uansett om man vil eller ikke. Slike ting som nedpakking, oppakking og avreise har vi vært gjennom før, med mer eller mindre vondt i hodet. Man lærer aldri!

Neste år er det 30 år siden første gang. Da møtes vi igjen på Farmers Mc. Håret har grånet enda litt, panneluggen enda tynnere, men humøret er på topp! Vi sees i 2016

HVIS DU KØRER MED ÅBENT VISIR,
KAN DU BLIVE FORKØLET...

HVIS DU ER FORKØLET, OG KØRER MED
LUKKET VISIR, KAN DU IKKE SE...

H. MAE '91

LESERNES EGNE BILDER

TRIUMPH NYTT

TRIUMPH GIR OPP REKORDFORSØK

Uka etter Guy Martin skadde ryggen når han krasjet idet han hadde teten i verdens raskeste gaterace, Ulster Grand prix, i August, gikk Triumph offentlig ut med en melding om at de dropper sitt forsøk på land speed race i 2015.

Guy Martin var den planlagte føreren og som Triumph melder” Guy er et unikt talent, og vi anser at det er av sentral betydning at vi har en sådan fører på vårt forsøk.

Vi håper han kommer seg raskt, og at vi senere kan komme tilbake med en ny dato for 2016 års forsøk. Skriver Triumph.

TRIUMPH NYTT

NY BONNEVILLE 1100CCM

På nettet er et begynt å dukke opp bilder av David Beckham for reklame for en ny film med navn Outlaws. På bildene sitter David på en brand new 1100ccm vannavkjølt Triumph Boneville.

Ingenting er offisielt angående denne nye friske Bonneville`n, men ryktene sier at den fullstendig parkerer dagen 865 ccm og at den kan konkurrere med BMW R nineT. Ryktene sier også at navnet blir Bonneville Street Trader. Vi ser frem til både 1100 Boneville og filmen Outlaws.

BRITISH BIKE MEET MOSTEN

5.-7. JUNI 2015

Tekst: Kjetil Eide Andersen, TOMCC medlem fra Ski

Når dette leses er nok en mc sesong på hell. For ivrige Triumph entusiaster er ikke sesongen fullbyrdet uten en tur til Mosten.

I år var vi 16 stykker som dro nedover inkludert sjåfør Knut Erik i følgebil. 3 av oss kjørte "gammelt", 4 kjørte Hinkley Triumph's, men resten kjørte annet "skrot" som BMW, Suzuki, KTM og MV Augusta. Da ingen av oss har vært på annet enn Triumph eller engelske treff kan det kun tolkes dit hen at det kun er slike treff som duger. Det må nevnes at BMW gjengen (pluss de eldste) valgte å booke rom på hotellet i Allingåbro, og de ble fort døpt til "romfolket".

De ivrigste av oss har vært på Mosten 13 ganger eller mer. Jeg må innrømme at aktiviteten der nede var større tidligere, og at jeg tildels tidligere ble noe skuffet over å se at alt ble mindre og mindre, færre sykler, færre stands, færre muligheter for å kjøpe deler etc. MEN, dette har jeg kommet over, jeg har avfunnet meg med at det er slik det er. Jeg har blitt vant til aktivitetsnivået som ser ut til å ha stabilisert seg, forventningene er likeså tilpasset. I tillegg er det som alt annet: DET ER HVA DU GJØR DET TIL. Så konklusjonen er at årets treff ble en kjempetur for oss som bodde i telt innenfor gjerdet, og vi allerede gleder oss til neste tur. All honnør til MOSTEN MC som står på for å lage engelsk treff.

Turen startet torsdag 4.juni på Shell stasjonen i Ski sentrum hvor vi møttes for felles avreise i retning Oslo og danske båten. Den korte turen gikk prikkfritt, uten både mekaniske feil, fartsbøter eller at trafikkfarlige situasjoner oppstå. Etter noe venting på kaia (vi var tidlig ute) fikk vi buksert doningene på båten og det bar avsted til lugarene. Haakon var reiseleder i år også, en jobb han forøvrig

skjøtter på en utmerket måte (han fikk nok en gang fornyet tillit) og han hadde booket buffeten med "all inclusive". Kjekt med slike tappekranter som formelig øser ut både øl og vin i ubegrensede mengder. Så sant skal sies så ble det fortært rikelige mengder med fast føde også, en biker kan ikke bare leve på flytende føde.

Været var også på vår side da vi neste morgen klappet til kai i Fredrikshavn. Av alle ting var det ikke "gamlingene" som hadde startproblemer ut fra ferga, men Arild sin 1050 Tiger som hadde flatt batteri. Men med hjelp av følgebil og medbrakt batteri booster fikk han raskt liv i den.

Som vanlig ble det en kort rast på bensinstasjonen rett syd av Fredrikshavn, før Sæby, med fotosession og det hele. Tørre ganer ble fuktet (denne gang med alkoholfritt) før turen fortsatte i friskt driv ned til Palle. Vi møtte Palle og hans kone helt tilfeldig i et kryss før vi ankom deres flotte eiendom, og han fortalte at de var på vei til elvebåt ferie i England, men at deres døtre ventet på oss glade nordmenn på vei til Mosten. Som vanlig var det dekket opp med varme pølser og tilbehør og kald bayer. Solen skinte fortsatt og varmet godt, og du verden hvor godt en kjørepils da smakte. Vi var de første som kom og etterhvert var gårdsplassen helt full av mc's, de fleste (som vanlig) norske.

var plassen ledig og den harde kjerne fikk satt opp både telt, grill, campingstoler i en bråfei. Med sola høyt på himmelen så var det godt å få satt seg for så å sprette en Thor øl. Utover ettermiddagen og kvelden ble det som vanlig en runde med besiktigelse av mange fine og "støgge" engelske mc's (forresten, ALLE engelske mc's er fine uansett stand, så lenge de ikke har påmontert japanske deler..... hiv Mikuni'en he he)

En bunke Mosten pund gjør vei i vellinga, for den får du jo både øl og burger, det var jo reneste helsefarmen der nede.

Etterhvert senket kveldsolen seg og nattemørket ankom. Da er det godt å nyte varmen fra vår medbrakte Mosten peis (Custom kulegrill "tunet"for skikkelige vedkubber). Den har vært med snart 10 ganger og er en skikkelig vinner for å tiltrekke seg både tørste damer, skape flott gjenskin i våre skinnende engelske mc's og ikke minst skape skikkelig stemning.

Passende frostvæske som Gammel Dansk, Jägermeister etc blir også fortært rundt peisen, noe som forøvrig bidrar til at den kulturelle atmosfæren stiger proposjonalt med væskeinntaket. Paul bidro som vanlig

med flere stev, riktignok noe snøvlete og tildels uforståelig etterhvert, og Haakon er alltid like tydelig med å øse på med superlativer angående østeuropeiske bygningsarbeidere som han,etter hva det er all grunn til å anta, har flere horn i siden til. Låse mekanismene og balansering av campingstolene blir også satt på harde prøver, og disse har utvilsomt flere konstruksjonsfeil som medfølger at okkupanten ofte ender i horisontalen på gresset. Av en eller annen grunn skjer dette ofte rundt midnatt.

Etter en stund var vi igjen klare til å "hit the road" med kurs videre mot Mosten. En snau mil før Mosten kjente jeg at jeg ble kald og litt våt på venstre legg og kikket ned i fart, ooops, der sprutet det bensin, what a fuc.....

Heldigvis var det bare bensinledningen som hadde løsnet fra bensinkranen. En rask jobb, dytte den på plass, dra til slangeklemmen med medbrakt verktøy, så full fart videre. De landlige svingete veiene fra Palle til Mosten er som skapt for både et par raske speedrun's og morsom kjøring med gammelt engelsk.

Det kan se ut som vi etterhvert har fått hevd på plassen hvor vi rigger til teltleir. Også i år

Å påsto at man våkner opp utvilt og morgenfrisk på Mosten er muligens å ta noe hardt i, men, etter en skvett med vann i fjeset, sjekk av senterpumpen med tømning av sentertanken så smaker alltid frokosten kjempegodt. Rikelig med både kaffe, melk, brød, pålegg og grønnsaker det har de på stell der nede. Lørdagen var også velsignet med fint vær og som "vanlig" ble det en tur til Mølboland. Vi kjørte en ca 10 mils runde ut på dagen, hvor lunsjen ble inntatt i Ebeltoft.

På returen ble det ny fotosession i blomsterenga på bondelandet. Vel tilbake på sen ettermiddag ble det lettelser i antrekket (sola skinte fortsatt) og et par lojale Thor øl ble sprettet før vi begav oss over for å bivåne herlig lyd og lukt på dragstrip'en. Vel tilbake i teltleiren observerte vi dommere fra kveldens store høydepunkt, nemlig konkurransen som blant annet skulle avgjøre vinner av beste racer. Paul hadde jobbet nærmest natt og dag i lang tid for å få sin Triton (58 wideline ramme og 69 Bonneville motor) i representabel stand for treffet, og det var en stolt kar som senere på kvelden ble kåret til vinne og fikk lønn for strevet.

I all beskjedenhet som en middels bergenser tør jeg nevne at både Henrik og jeg tidligere har mottatt dette gjeve trofet som har fått velfortjent hedersplass hjemme.

Paul's suksess måtte jo selvsagt feires, og nok en gang var den harde kjerne samlet rundt Mosten peisen hvor han ble overøst med begeistring, jubel, honnør og alt som hører med for en sikker vinner. Det er mulig det ble vel mye begeistring da det var meget tyst i leiren rundt midnatt.

Henrik og jeg hadde som mål å få lurt med noen damer på dansegulvet før vi binget, det var jo tross alt siste kveld før hjemreise.

Å påstå at det er overvekt av damer der er kanskje å overdrive, likeså at jeg kunne tenke meg å bytte ut kona med enkelte av ”lekkerbiskene” i skinn, men hva gjør vel det? Vi fikk lurt med oss et par som stod på sidelinjen og som ikke tidligere var budt opp på dans denne kvelden. Utrolig hvor myk og tøyelig man blir i leddene etter noen øl. Stiv nakke, skiveprolaps i L4&L5 (degenerering kaller legen det) var søkk borte, vi danset flirte og lo og skrøt i bølter og spann.

Tilbake ved teltene i 0230 tiden var det tyst som i graven. Hva hører vel bedre med å fyre opp Truxton replica'n, rygge inn i nærmeste telt, så et par heftige motorpådrag som røykla både telt og omegn.

MEN, ingen reaksjon i det hele tatt, skuffet tenkte jeg at enten ble de umiddelbart bevisstløse av kullosforgiftning eller så kan det ha hatt sammenheng med kveldens tidligere væskeinntak. HELDIGVIS, vi hadde med oss en førstereisgutt, Ole Tom på KTM som hadde eget telt 10 meter unna.

Vi dyttet sykkelen bort til hans telt, opp med glidelås, rygget inn og gav full gass.

Da uteble ikke reaksjonen, ut kom en skarp lommelyktstråle og et ansiktsuttrykk man sent glemmer. Så det ble en lykkelig slutt for strevet, og man kunne legge seg med god samvittighet, Mission Complete.

Søndags morgen blir alltid et antiklimaks, alt skal rigges ned og retur til Fredrikshavn står for tur. I år valgte vi båten over til Gøteborg også med buffet (kan anbefales). Været var fortsatt strålende og vi la oss til og med på dekk for å ta en siesta og for å få litt sol i fjeset.

Hjemturen fra Gøteborg til Ski på E-6 er vel ikke den kuleste strekningen på en 69 mod Triumph hvor man cruiser i ca 110 rett frem. Man sitter ofte på ”vakt” og er mentalt forberedt på at noe kan skje rent mekanisk. Det gikk bra et godt stykke nordover inntil sykkelkelen til Henrik begynte å spy ut røyk fra venstre potte.

Det var godt vi hadde følgebilen bak, og sykkelkelen ble stuert inn i Mercedes Vito'en. Paul og jeg ventet på følgebilen ved Korsegården i Ås. Da oppdaget jeg at den største bolten på bakre venstre motorfeste plate var søkk borte. Underlig hvordan kjempekreftene i en vilter Triumph motor kan få både det ene og andre til å forsvinne. Det hører med til historien at Henrik også hadde mistet diverse bolter på clutchsiden som forårsaket at olje lakk og sprutet på eksosanlegget som igjen lagde røyk.

Men pytt pytt, bolter, withworth og tommeverktøy har vi da i bølter og spann hjemme, så syklene var inntakte igjen etter en halvtimes mekking. Kjører du gammelt engelsk er du nesten ustoppelig.

Så folkens, det er bare å komme seg til Mosten, den kan fortsatt anbefales på det varmeste. Hotellrom opphold anbefaler vi ikke (hvis du ikke tilhører romfolket), den gode stemningen oppleves kun innenfor gjerdet i telt. God tur til neste år.

ALT SER UD TIL AT VÆRE I
SKØNNESTE ORDEN, DET ER BARE
BLODTYPEN DER ER LIDT ----
ØHHH... MÆRKELOG

NÅ? HVILKEN
TYPE HAR JEG DA?

75W-40

SOMMERTUR 2015

Tekst: Ståle Sandøy

....Vi var ett par karer fra BB-2050 som dro på en liten sommertur i månedskiftet Juni/juli.

Turen startet en lørdagsmorgen fra Jessheim og gikk vestover over Romeriksåsen, mot Hønefoss og ned mot Hokksund. Her ble det en liten pitstopp med en kaffe. Etter denne benstrekken gikk turen videre mot Kongsberg og opp til Rjukan. Her ble det en litt lengre benstrekke og en sen lunsj, mens sola glimtet til i solspeilet oppi lia. Turen gikk så videre forbi Vemork og tungtvannsfabrikken, så opp mot og over Rauland og ned til Åmot hvor vi tok den første overnattingen.

Etter en god natts søvn og god frokost gikk ferden videre ned til Dalen med en liten titt på Dalen Hotel. Etter dette svingte vi oss opp fra Dalen og ned mot rv 9, hvor vi kjørte noen km sørover for så og ta til høyre og kjørte opp mot og over Suleskardet, flottt vei og kjøre over til/fra vestlandet. Her hadde ikke vinteren helt sluppet taket ennå, isen var faktisk heller ikke gått på de største vannene. Vi slapp unna den store trafikken med bobiler så det ble en fin etappe over her. Vi svingte av Suleskardsveien og tok fv 986 og fv 500 ned til Lysebotn med sine 27 hårnålssvinger. Her tok vi vår neste overnatting.

Dag 3 startet med båttur ut fra lysebotn til Forsand. Her gikk turen videre på rv 13, Ryfylkeveien opp til Håra. Denne etappen ble ødelagt av tåke og regn, men det sies at dette er en fin tur når sola skinner og fuglene kvitrer. Men på denne etappen var det noen andre lyder som dukket opp, Ole Morten hørte noe ukjent rakling i rakleverket sitt men fant ikke helt ut av det, dette er noe vi kommer tilbake til senere. Vi stoppet og tok en meget god lunsjbuffet på Røldal hotel/ skisenter. Det dumme med slike buffeer er når man er ferdig med og spise er att en heller vil finne en god sofa enn og sette seg på mcèn igjen, men må man så må man. Vi kjørte nå videre på E 134 mot Haugesund. Her la vi oss inn på Best Western hotel midt i byen for rundt 700 kr natta inkl frokost. Skal dere på tur og ligge på hotel så har B W hotellene 15% rabatt for bikere.

Haugesund på en mandagskveld er vel ikke hæla i taket, men vi fikk oss en god middag med noe godt attåt nede på brygga. Her var det veldig fint og trivelig.

Neste dag gikk turen videre sørover mot Stavanger og en tur innom Biker Street, hvor Ole Morten skulle få noe til og høre litt nærmere på motorulyden i tigeren. Mens O M sikklet på en nyere tiger i butikken var det noen voksne som hørte på motoren på tigeren og kunne si att det var noen leie ulyder der, men kunne ikke helt si hva det var. Det ble ikke noe innbytte til ny tiger, så da gikk turen videre sørover på Nordsjøveien mot Lyngdal. Etter en ganske kjedelig vei nedover Jæren ble det en meget fin tur videre til Egersund og Flekkefjord videre til Lyngdal. Dette er en vei vi kan anbefale på det varmeste.

Paulsen hotel i Lyngdal er et sted vi kan anbefale, dett er ett gammelt og stilig hotel med meget trivelig betjening. Maten

er det heller ingen grunn og klage på.

Etter nok en god natts søvn og god frokost tok vi en tur nde til Lindesnes fyr i et nydelig sommervær på koselige veier langs kysten. Vel framme tok vi en tur opp i fyret for og nyte utsikten over sjøen. Men dette hadde vi jo ikke tid til vi måtte videre, vi var jo tross alt på en mc tur.

Da gikk turen videre innover på 43/42 til Evje for en lunsj og en liten prat med noen lokale helter.

Så bar turen videre langs 42/41 oppover til Åmli hvor det ble en softis. Neste etappe ble en skjebevanger etappe, vi dro videre oppover 41 og over til 38 mot Drangedal. Noen få km før Drangedal ville tigreren til O M ha noen ord med i laget, eller rettere sagt kom det noen fæle ulyder fra motoren også vill den ikke være med mer. Så da sto vi der da midt i skauen med havarert tiger. Vi fikk tak i Falk, så da ble det de siste 7 milene til Skjeldsvik utenfor Brevik.

Da var vi på hytta til moren til Ole Morten, her fikk vi god mat og en kald øl. Så bevertningen her var det heller ikke noe og klage på.

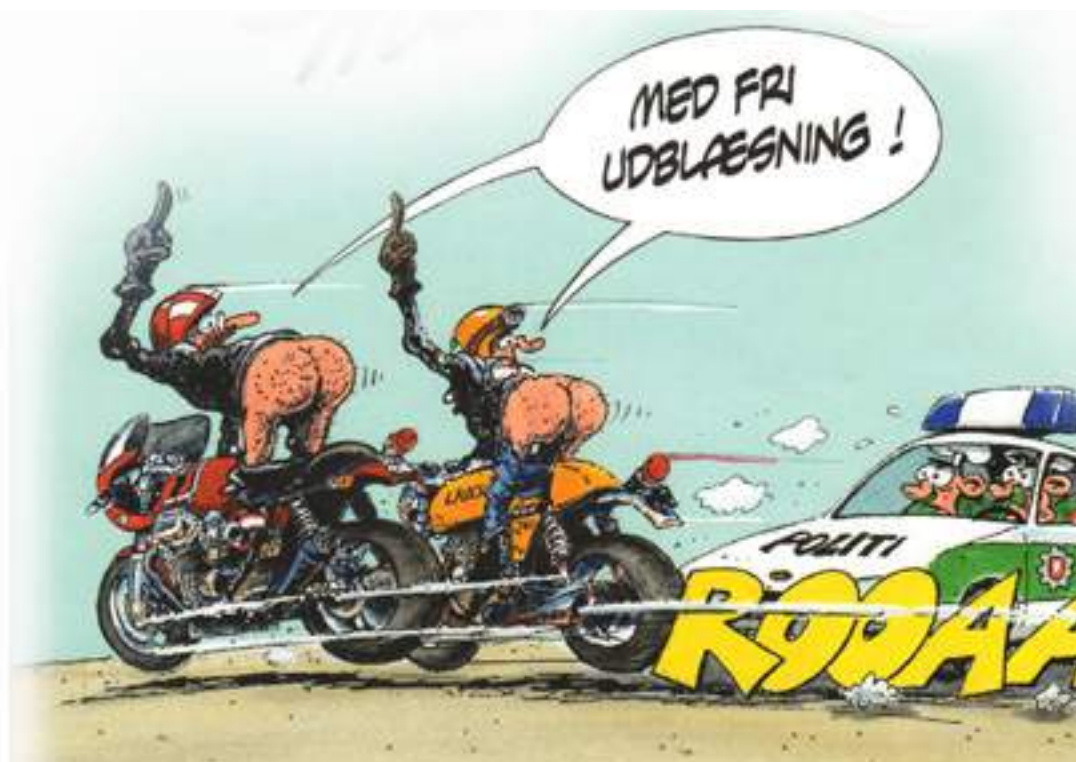
Siste etappe ble unnagjort med 2 på en sykkel på E18 oppover Vestfold og det er ikke så mye og skrive om.

Men alt i alt var dette en bra tur, kan anbefales. Det ble vel en ca 180 mil totalt.

PS. Det var et tannhjul på reg.kjede som røk i motoren på sykkelen til O M . Nå er alt reparert og sykkelen er bedre enn ny, ifølge eier.

**IN
TRIUMPH
WE TRUST**

KALA RACEWAY

26. SEPTEMBER

Innsent av Ole Morten Axelsen

Racing for:

- * Standard og ombygde Amerikanske biler opptil 1956
- * MC standard og ombygde opptil 1969
- * Gjeste klasse, gamle Racing kjøretøy

Triumph var sterkt representert I flere klasser.

MER SEXY ENN FOR 40 ÅR SIDEN

Anders Grønneberg

Min Norton Commando Roadster 850 har gjennomgått en forvandling. Det er knapt til å tro.

- Denne har magnet tenning og stivramme, 4 trins med første gear i bønn og suicide kløtsj. Den er bygd etter modell av en trend utspringende fra San Francisco - derav 'frisco chopper' - minimalistisk og enkel, sier Kai Fjeldstad - sjekk girspaken under kneet.

40 år og bedre enn ny. Dette er ingen blind forelskelse, men dokumenterte fakta etter møtet mellom en sliten mc og en mekaniker av de sjeldne.

Gammel kjærlighet ruster ikke, men du verden så nedkjørt og slitt min 1975 MK III-

modell var. Gjennom de femten åra sykkelen har vært min, har jeg foretatt nødvendig vedlikehold og visse oppgraderinger, som i enkelte tilfeller kanskje har vist seg å være «nedgraderinger»

.GAFFA, OLJE OG MØKK

Men da sesongen startet i fjor, 2014, så den trist og nærmest ynkelig ut. Jeg satt ikke på noen sal, men på to kilo gaffateip. Det som skulle skinne som sølv i sola, var dekket av olje og asfaltstøv. At Nortonen var svart,

Denne mc-en er en studie i feinschmnekkeri på høyt nivå, Kais versjon av en 1955-modell Harley Davidson Panhead 1200.

skyltes mer møkk enn originallakk. Så kom nådestøtet. Girkassa begynte å lugge, så smalt det. Her var det slitne lagre og foringer, og den var ikke langt unna totalhavari. Det var tidlig juni og dette lovet ikke godt. Jeg ringte Wagner, fikk noen tips. Men innså at dette var mer enn jeg kunne håndtere. Jeg har passert 50 år, og mc-en 40 – og da vet man at legesjekk og helsa må tas på alvor. Her måtte ting gjøres ordentlig. Commandoen skal jeg kjøre til jeg blir en gammel krok, om det så skal være med støttehjul.

Kai, tenkte jeg. Jeg stikker bort til Kai Fjeldstad, en bydelsnabo i Oslo. Hvis ikke han skruer på et knippe mc-er han til en hver tid har i garasjen, eller den snasene gamle Porschen, vil han kanskje forbarme seg over meg - eller rettere sagt Commandoen.

ENGELSK INSTINKT

- Jo, ja, tja. Vel, jeg skal ta en titt på girkassa, men jeg kan ikke love noe, sa Kai da jeg over-

levrte den åpne girkassa med kulelagre som var kværnet i til spon, og et knippe nye deler jeg hadde anskaffet.

Det er blitt mye Harley-sykler, gamle hoyer bygd opp fra bunnen av, på Kai - som er flytekniker i SAS og vet hva han holder på ned. Men samme presisjon og nøyaktighet som gjør fly til et langt mer sikkert framkomstmiddel enn bil og mc, utøver han sin hobby og lidenskap på tohjulinger.

Jeg håpet å vekke hans engelske instinkt.

Det er nærmest umulig ikke å bestige denne skjønnheten.

Mitt første møte med Kai, var for 10-15 år siden - gjennom annonse på Finn. Nei, ikke en «sånn» kontaktannonse, men en langt mer sexy invitasjon. Han skulle selge sin Norton featherbed. Jeg kom for seint, den gikk foran nesa mi -visstnok til en fyr som har den i stua. Skulle bare mangle, for råere og mer forseggjort café racer har jeg knapt sett.

HEKTA PÅ BRITBIKES

Jess, jeg fikk rett. Kanskje det var sleipt, litt dårlig gjort, rett og slett. Som å friste en tørlagt heroinist med bare lite skudd. Kai var hekta, på britbikes, igjen. For det tok ikke langt tid før han ringte:

- Jeg har ikke noen spesielle planer for vinteren, så jeg tar Commandoen. Men da gjør vi det på min måte. Ikke noe halvveis. Vi demonterer den helt, peller den fra hverandre.

Kai har et mer strøket gulv i sin mekkebod enn det folk flest har i penstua. Her står til en hver tid et knippe mc-er. Legg merke til det elektroniske retroverktøyet i bakgrunn.

I molekyler. Jeg skal ikke ha mye for jobben, men det blir fort 100 laken i deler, lakkering og diverse utbredelser - det blir alltid mer enn man tror.

En sen sommerdag trillet jeg inn på tunet hans med Commandoen på hengeren. Tre HD-juveler var allerede i garasjen, sammen med moderne verktøy og fullt brukbare retroting. Alt av verktøy, freser, dreiebenker, absolutt alt var å se. Hadde veien utenfor vært bredere, kunne SAS-maskinene han har ansvaret for like gjerne landet her og fått nødvendig service.

I GUDS OG KAIS HENDER

Kai har dette medfødte mekketalentet som gjør ham til en virtuos. Det er litt sånn som med musikk: du kan lære deg å spille, men du blir ingen Miles Davis, Jimi Hendrix eller

Leif Ove Andsnes av den grunn. Da jeg stakk innom noen uker senere, lå hele sykkelens i esker, bare ramma sto igjen - naken og alene. - Dette skal vi få til. Har gått gjennom en del ting og har inntrykk av at dette er en god

De originale bremsene bak har fått en skikkelig overhaling av Kai, som ikke overlater noe til tilfeldighetene.

Med en solid dose polering framstår motoren som ny - men går du tett på, ser du at den har et levd liv bak seg.

sykkel - ting er tichte, selv om den så jævlig ut. De Öhlins-demperne bytter vi ut. Må ha noe mer retro - og bedre. Og salen. Alt elektrisk, coiler inkludert. De forkrommete, rustne originalfelgene får vi aldri pene. Vi går for ørlite bredere Borrani aluminiumsfelger med polerte rustfrie eiker og setter det opp med polerte orginalhubber.

Kai er entusiastisk og snakker på inn- og utpust. Jeg er like lettet som et gudsbarn som legger sitt liv og sine bekymringer i herrens hender. Og jeg tror jeg også har fått Kais tilgivelse for ikke å ha holdt min mc-sti så ren som jeg burde.

- Nå har jeg tatt forgasserne, de gamle fine Amal-ene. Ingen slitasje når du har messingstempler. Jeg la alt i ultralydbad, sier han.

TRERETTERS MED HELLSTRØM

Hva, ultralydbad? En beholder som fylt med

væske som tilsettes lydsvingninger - det samme som tannleger og sykehus bruker for å rense medisinsk utstyr. Kai tar virkelig ikke lett på det. Primærdekselet er så rent at jeg kunne invitert Hellstrøm, servert en trereters på det. Og etter hvert som motordeler blir demontert, høyglanspolert og slidedeler erstattet, blir vinter gradvis til vår.

Alt som skjer, blir dokumentert. Kai tar foto, før og etter. Han printer ut og setter bildene forløpene inn i en perm. Sammen med kvitteringer og notater på alt som blir gjort.

- Viktig med dokumentasjon. Det skal følge sykkel, sier han.

Mens Kai skrur, lar jeg meg fascinere av hans ombygde sykler. Spesielt en fanger oppmerksomheten, en 1955 Panhead med Frisco-stuk og suicide-clutch.

- Du kløtsjer som en bil, med foten, og girer på samme måte, med en girspak. Det er en firetrinnskasse, men jeg har lagt friposisjonen

Norton Commando MKIII Roadster, fins det noe vakrere? Denne var en ratbike, nå er den en juvel.

i bunn - blir sikrere da. Den ble kalt for «selvmordskløtsj», for hva gjør du i et lyskruss når du mister balansen og setter foten ned - kløtsjen tar og sykkelen farer avgårde. Panheaden er morsom sykkel, med stiv ramme og magnettenning - og oljetanken montert på høyre side ved bakhjulet, forteller Kai.

SOM EN POTENT TENÅRING

Mai kommer og dagen for overtakelse nærmer seg. Jeg er like høytidsfull som en krigsveteran 9. mai og mer spent enn et barn før nasjonaldagen. Jeg pakker inn en liten gave, rent symbolsk, en bok: «Zen og kunsten å vedlikeholde en motorsykkel» av Robert M. Pirsig - en kultklassiker om mc-kjøring, om forståelse av og nærhet til en tohjuling - og om filosofi.

Norton Commandoen blir trillet ut på grønn plen, over er himmelen blå - og lufta er fylt med parfyme fra blomster og trær. Til å bli forelsket av. Jeg forsøker den elstarteren først, den har ikke funket på ti år. Den slår inn og twin-en fyrer opp. For en lyd. Det fins ikke

Her begynner monteringen etter at deler polert, lakkert og kjøpt inn i Kais romslige verksted.

Her er nesten alt skrellet vekk fra ramma. Så naken ha den ikke vært siden den ble satt sammen en gang på 70-tallet.

bedre. Mens Harleyer brummer dypt som gamle impotente menn, bjeffer britiske sykler - og commandoen spesielt - som potente tenåringer.

- Forsøk kicken, også. Og nå skal choken virke også, men nå må du bli kjent med sykkelens på nytt, sier Kai.

Jeg står på kicken, men den holder meg oppe. Jøss, så mye motstand har den aldri gitt meg. Her er ting blitt tettet opp. Akkurat som å fyre opp ei dama, tenker jeg. Her må det mer list og følelser til enn vekt og muskelkraft - og der kommer eksplosjonen. Jeg setter meg på skrevs over, får noen formanende ord om å ta det litt pent i begynnelsen av Kai, som jeg mistenker motvillig gir fra seg «sitt barn» - eller hans «nyervervede kvinne».

SKAL VARE LIVET UT

Commandoen synger på en salme ut av porten. Og responsen er overveldende. De 20 hestene som har forsvunnet i løpet av 40 år, er tilbake - og resten av gampene er tilbake, unge og vårkåte som aldri før. Jeg leverte gråstein og fikk gull tilbake. Eller rettere sagt: jeg ga fra meg et stykke kull, og fikk en fin-slipt og rocka diamant tilbake.

Å påstå at jeg har en av verdens beste, flotteste og mest renskårne Commandoer, er vel hevet over enhver tvil. Og det er ikke så mange av dem lenger, heller. Det skal være en brukssykkel, men voktes med mitt liv. En carport var ikke bra nok, mente Kai - den er nå ombygd til garasje, der mc-en boltes til bakken med fg-godkjent lås og kjetting. Nå kan sommeren komme sammen med lange blikk fra folk som får marinert øregangene med frekk go'lyd når jeg passerer. Jeg tror det er meg de ser på, men vet bedre, innerst inne

Her er bremseskiva gjennomgått en forvandling, bremsene foran ble byttet ut med større skive og kraftigere caliper.

- mens jeg synger «miles etter miles».

Etterord: Nå er sensommeren på hell, og Commandoen skal snart parkeres for vinteren, innendørs. Jovisst, vi har fått mange lange og våte blikk etter oss, stort sett av menn på 50-pluss. Nortonen og jeg har spist asfalt til frokost og grusvei til kvelds. Jeg tror det vil vare - livet ut.

Flytekniker og mekkeprofessor Kai Fjeldstad (til venstre) og den lykkelige eieren av en strøken Norton Commando, Anders Grønneberg.

BRITANNIARALLY DANMARK 2015

Tekst og Foto: Nils Østenfor Hjallen

14. august var det en gjeng fra klubben vår som tok turen til Rødkærsbro nær Viborg, der den danske Triumph-klubben, i samarbeide med Jolly Rogers MC arrangerte Britannia Rally. Klubben har lang erfaring med å arrangere Britannia Rally, og dette var det 25. i rekken.

VARM VELKOMST

Vi ble ønsket varmt velkommen av arrangør Palle Munk og Birthe. Det var god mat, nok drikke, og de mange tilreisende fra ulike land lagde god stemning, ikke minst de 11 fra oss som campet sammen med våre danske venner.

Fredag kveld var det fullt trøkk hvor bandet Humbuck dro til med skikkelig rock. Som vanlig var det Jessheim-Jens og de andre norske fra TOMCC som «rulet» på dansegulvet.

Etter et kort regnvær på morgenen Lørdag ble det etter litt utsettelse fellestur. Turen gikk via mange koselige veier og småsteder i området til et fabrikkbesøk hos en i Triumph-klubben der de produserte plastdeler til pumper.

Alt i alt var det et trivelig treff som frister til gjentakelse. Kanskje vi neste år kan slå sven-skene i nasjonskampen? (de var i år 35 stk).

STATISTIKK

Til slutt litt tørr statistikk fra arrangøren for det 25. Britannia Rally:

Det var 258 betalende gjester, 173 på Britiske motorsykler, 9 Italienske hvor av 7 innskrev seg som Britalia, 54 andre motorsykler, 17 i bil + 5 passasjerer. 32 kom fra Sverige, som var ny rekord.

Fin Triton

Til gjengjeld var antallet deltagere fra UK nede på 10, noe som for første gang brakte dem under antallet av nordmenn, hvor antallet i år var 11. Til sammenligning hadde de til det 15. Britannia Rally (for 10 år siden): 193 innregistrerte, 29 kom fra UK, 11 fra Holland, 6 fra Sverige, 3 Finner og 1 Nordmann

Så sant så sant..

Fellestur til bedriften UNIKA med innlagte forfriskninger

Tor med Hamneren var imom på lørdags morgenen, men han dro heldigvis videre

Campen lå idyllisk rundt noen små tjern.

Rene mente han hadde beseiret en nordmann

Formann Jens etter avholdt medlemsmøte.

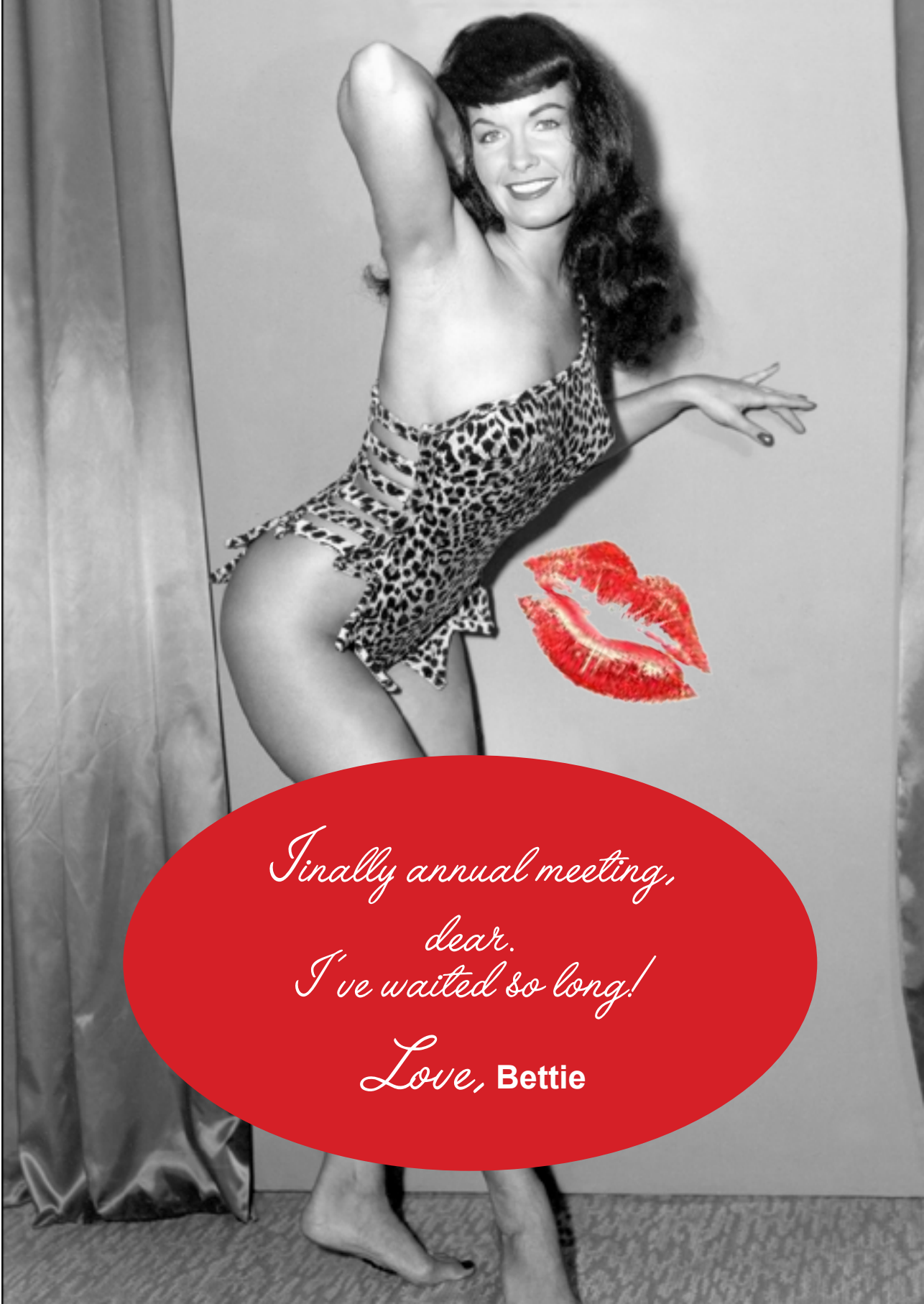

Treffplassen var pyntet med bilder av gamle helter med Triumph

Macca kjørte jo selvfølgelig også Triumph

*Finally annual meeting,
dear.
I've waited so long!*

Love, Bettie

ÅRSMELDING

(gjelder fra forrige årsmøte)

Styre har bestått av:

Formann:	Jens Hovind	Valgt for 1 år – På valg
Nestformann/sekretær:	Kristin Rognstad	Valgt for 2 år
Kasserer:	Jan Johansen	Valgt for 2 år
Redaksjon:	Jens Hovind	Valgt for 1 år – På valg
	Anne Lena Ekstrøm	Valgt for 2 år
Styremedlem:	Morten Lund	Valgt for 1 år – På valg
Styremedlem :	Mari Hagen	Valgt for 1 år – På valg
Revisor :	Liv-Ingrid Lund	Valgt for 2 år

Siden forrige årsmøte er det blitt avholdt 3 styremøter og diverse kommunikasjon på telefon og mail.

Tomcc-N var representert på Ekeberg denne våren med stand og utstilling av både classic og ny Triumph. Vi profilerte også vår nyeste klær kolleksjon. Besøket på standen var bra og vi solgte også noe klær. Takk til Glenn, Morten og Jan.

Fellestur dagen før Nationaldagen arrangerte vi med utgangspunkt fra Jessheim. Vi kjørte en fin tur på flotte MC veier via Lillestrøm, Bjørkelangen, Skotterud, Nabolandet i øst, Kongsvinger, Odalen og tilbal til Jessheim. Vi hadde lagt opp til at folk kunne henge seg på underveis, men det ble med oss som møtte opp fra start.

Britanniarally ble gjennomført på den flotte plassen til Farmer MC nord for Lillehammer i strålende sommervær. Treffet ble en formidabel suksess med godt fremmøte og bare positive tilbakemeldinger. Fellesturen hvor svært mange var med, hadde et stopp på Norsk vegmuseum ved Hunderfos-

sen hvor utstillingen ”Racing Norsk Motorhistorie” var aktuell. Vi hadde avtalt en guided tour og en av deltagerne, Tom Dulin, hadde flere MC med i utstillingen som vi og Tom fikk nyheter om.

Vi hadde besøk fra England, Sverige og Danmark. Lørdag kveld var det live musikk og dansefoten fikk kjørt seg for noen og enhver.

Bladsøker`n kommer ut som avtalt 2 ganger i året. Vi holder høy standard på blekka og satser på kvalitet fremfor kvantitet.

Hjemmesiden henger fortsatt litt etter, men vi jobber videre for å få fornyet denne.

Tomcc-N på Face lever sitt eget liv hvor de som er med der, kan oppdatere.

Jessheim 16. September 2015

Formann
Jens Hovind

ÅRSMØTE

**Lørdag 31. Oktober
kl 17.00**

**Svartsum Øverbygd 315
2657 Svartsum**

Vei beskrivelse:

Ta av E6 nord for Lillehammer mot Gausdal på Fv. 255, følg 255 til Segalstad bru, ta til venstre mot Skåbu-Espedalen, fortsett 26,6 km på FV.255 Vestringsvegen, ta av til høyre mot Øverbygda (Fv.346) kjør 3.3km ta til høyre, da er du framme i Korgen.

Henger sikkert et engelsk flagg eller noe i innkjøringa. Hvis dere ikke finner fram ring: 97775701 eller 91732436.

*** DAGSORDEN ***

- Godkjenning av dagsorden
- Valg av ordstyrer og referent
- Årsberetning
- Regnskap
- TOMCC-N 30 års jubileum 2016
- Klubb effekter
- Bladsøker'n
- Nettsiden
- Watoc
- Innkomne forslag
- Valg

Forslag til årsmøte må være styret i hende innen 17. Oktober

Etter årsmøte blir det servering av mat og drikke. Det er mulighet for overnatting. Ta kontakt med overnevnte på telefon både angående overnatting og mat/drikke innkjøp.

Møt opp og gjør din stemme hørt!

Vel møtt

Styret i TOMCC-N

VROM
VROM
VROOOOOOAAA

KLUBBEFFEKTER

For those cold nights

FULL ZIP kr 500,-

PULLCAPS kr 100,-

SWEAT kr 400,-

Transfermerke flagg -
kr 25,-

TØFF BØFF
/Headnekkers -
kr 100,-

NEW DESIGN !!

T-SHIRT kr 200,-

TA KONTAKT MED TOMCC-N
v/Maj-Britt Nordengen
epost: majabr@hotmail.no
eller ring telefon 91751728

Stoffmerke, Triumph - kr 50,-
Klistremerker x 3 stk - kr 30,-
Ryggsekk - kr 200,-

TRIUMPH

GET YOUR TRIUMPH AT YOUR NEAREST DEALER

Ledig annonseplass.
Noe for deg? Ta kontakt med oss.

